

107485

HD
«Baksjissj!» 25/7-94

Egentlig betyr ordet gi. I Midtøstenland rettes det til turister og andre fra Vesten, med en utstrakt hånd til å motta i. Det er fattige nok.

Arafat overtar et konkursbo i Jeriko og i Gaza. Har hatt avdøde utenriksminister Holsts bevakethet, og nå statssekretær Egeland og spesial-FN-undersekretær Rød Larsens, dessuten NRKs Odd Karsten Tveit i sin familiære omgangskrets. Nå vil han ha utenriksminister Godal til Jeriko. Gissel og giver. Norge har vært med på å sette i gang det arafatske politi økonomisk. Israel appellerer til verdenssamfunnet om å hjelpe PLO med penger. Ikke så lett for Arafat å få arabiske oljepenger etter at han under Gulfkrigen forkynte at Saddam Hussein var hans bror. Og får ikke PLO med Arafat fotfeste, er kaoset nær.

Norge er den glade giver, iallfall regjeringen og dens medløpere i

Stortinget. Hva alminnelige folk mener, kommer ikke så lett til uttrykk. Den 12. juli meldte en NTB-melding at vår utviklingshjelp bør gå til land som fremmer demokrati, menneskerettigheter og fred, etter synet til utviklingsdirektoratet er det å spesielt Sør-Afrika og Midtøsten. Siden 1970 har Norge til sammen gitt milliardbeløp til omvelting av samfunnsstrukturen i Sør-Afrika. Det er visst noe i bevilgende stortingsrepresentanters syn som sier at Norge er spesielt godt egnet til å fortelle andre land hvordan de bør styres. En norsk politikersykdom. At pengene tas fra statsunderskudd og andre sektorer som skole, helsestell, eldreomsorg, kommunikasjoner (NSB f.eks.) bør ikke nevnes. Motargumentet er flosklen: «Å sette svake grupper opp mot hverandre». Det er vel hva et budsjettarbeid egentlig er.

— Bistand er politisk, sier en direktør i NORADs årsrapport.

Verden er full av fattige, overbefolkede land. Forunderlig at det særlig er slike land som produserer flest barn. Norge gir vel 230 millioner årlig til Bangladesh. En dråpe i havet. Hva om Norge tok seg av sine egne først? Innen år 2000 kan Bangladesh' folketall være 120 millioner. Ikke forbausende at tredje verdens mennesker strømmer til Europas tilsynelatende veldekkede bord.

I vårt naboland Sverige tar statsgjelden kvelertak. Lignende tegn sees også hos oss. Hvem skal vi bruke pengene på?

Anton Olstad